

תפארת רפאל

מיסודו של הראשון לציון מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

עלון תורה והלכה לכל בני המשפחה

יוצא לאור ע"י תלמוד תורה ומפעלי חסד
"תפארת רפאל" עטרת שרה

ע"ש רבי רפאל זביחי בן פינחס זצ"ל ע"ש מנ"ל שרה זביחי בת דינה ע"ה
נוסדו בשנת תשכ"ז (1967) בתל אביב

פרשת: אחרי מות - קדושים

עלון מס': 2,072 | תשפ"ה

ליקט וערך: הרב רפאל זביחי שליט"א
רב בק"ק "תפארת רפאל" תל-אביב

העלון נוסד בשנת תשמ"ה (1985)
בידי הרב שלמה זביחי שליט"א

עוול במשפט!

תורתנו, תורת חיים נצחית, מצווה אותנו בפרשתנו: "לא תעשו עוול במשפט". עוול ומשפט, הרי זה צמד מילים שאינו נצמד. כיצד יכולים שני מושגים אלו לדור בכפיפה אחת? אבל התורה הקדושה מגלה לנו, שהדבר יתכן אף יתכן: לפעמים "מקום המשפט שמה הרשע, ומקום הצדק שמה הרשע" (קהלת ג, טז). לפעמים נעשה עוול משווע במסווה של משפט, ובמעטה של צדק מצדיקים רשע! וכך מסביר רבינו ה"אור החיים" הקדוש זצ"ל את הכתוב: יכווין באמרו "לא תעשו עוול במשפט" - אזהרה לדיין, שהגם שהמשפט יגיד לחייב את זה ולזכות את זה, אם בעיניו נראה כי הוא עוול - לא יעשה עוול זה. יש מושג הלכתי של "דין מרומה": דיין החש כי נרקמה כאן עליה, יש כאן מסכת של עדויות כוזב, אסור לו לעצום עיניו ולהיצמד לתקנון, חייב הוא להיות חכם ואף צודק ולהוקיע את העוול, ולפחות - לא לחרוץ דין מעוקל, לא לשית ידו עם רשע, לא לתת יד לקנוניה!

ומעשה שהיה עם הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל, בעל "חזון יחזקאל", אב בית דינה של לונדון. בעת מלחמת העולם השנייה, כאשר לונדון הייתה נתונה להפצצות האויב הנאצי שמטוסיו וטיליו זרעו הרג והרס, באותם ימים התקיים בפני בית הדין דין תורה. אישה תבעה להתירה מכבלי עגינותה, והביאה עדים על מות בעלה. תבעה את הירושה, והיתר להינשא. הרב איבחן כאן קנוניה. חשד בה ששכרה עידי שקר ושכרם ישולם מדמי הירושה הנכבדה. הזהיר את האישה ואת העדים, תיחקר אותם מכל צד, אך הם דבקו בגירסתם ולא הייתה ברירה אלא לקבלה. אמר להם: "אלקים נצב בעדת אל", השגחת הבורא יתברך חופפת על הדיינים שלא יטעו בדבר הלכה, שלא יתירו את האסור חלילה. "כי המשפט לאלקים הוא". אני מתרה בכם: אם זה 'דין מרומה' - מתגרים אתם בבורא עולם, נותן התורה! "אמת בפני", אמרה האשה. "אמת בפנינו", אמרו העדים. "אם כך", אמר הרב, "צאו, ובית הדין יגש להכרעת הדין". פנו לצאת מהאולם, ולפתע נשמע קול רעם אדיר. פצצה ישירה נפלה על הבניין, ועננת אבק כיסתה הכל. כששקע האבק, מצא הרב את עצמו יושב על כסאו, שני חבריו הדיינים לימינו ולשמאלו, וכל השטח שלפניהם כתיתת הריסות. האשה, והעדים, נימחו כליל. מבהיל!

תאמרו: אכן, מרעיש ומבהיל, אך מה לזה ולנו. אין אנו דיינים, ואין הקולר תלוי בצווארנו. האומר כך, טועה. כי התורה, המתומצתת כל כך, שאין בה אות אחת יתירה, חוזרת על פסוק זה כלשוננו פעמיים, באותו פרק! בפסוק טו', ושוב בפסוק לה': "לא תעשו עוול במשפט במדה במשקל ובמשורה". וכתב רש"י: "אם לדין, הרי כבר נאמר לא תעשו עוול במשפט. ומהו משפט השנוי כאן, היא המידה והמשקל והמשורה. מלמד שהמודד נקרא דיין. שאם שיקר במידה, הרי הוא כמקלקל את הדין, וקרוי עוול, שנאוי ומשוקץ, חרס ותועבה, וגורם לחמישה דברים האמורים בדיין: מטמא את הארץ ומחלל את השם ומסלק את השכינה ומפיל את ישראל בחרב ומגלה אותם מארצם!"

ראשית, הרי לנו מקור מפורש ליסודו של הגאון רבי ישראל מסלאנט זצ"ל שכל אדם הוא דיין, כי פוסק הוא ומכריע בהלכות חמורות בעלות השלכות מעשיות על כל צעד ושעל! והואיל וכך, מצווה כל אדם בכל אורחותיו שלא לעשות עוול במשפט! שמא יאמר: אני, עוול?! ישר אני כסרגל, מקפיד על כל תג! אמת. אבל איסור זה כולל גם "דין מרומה" ... למה הכוונה? מקפיד אתה על כשרות, נאה ויאה. מסייר במרכול, ומוצר חדש צד את עינך. אתה בוחן אותו, ויש חותמת הכשר. אבל, מה נאמר, לבך מהסס, ההכשר אינו מהודר. ואז אתה חושב: אמת שיש רינונים אחר ההכשר, אבל מה איכפת לי, יהא הקולר תלוי בצוואר הרבנים החתומים. הם יתנו את הדין, אני רק מסתמך עליהם.

ומה זה, אם לא "דין מרומה": "שלא יאמר הדיין אחתוך את הדין ויהא הקולר תלוי בצוואר העדים! אלא אם היה לבו נוקפו שיש בו רמאות, או שאין דעתו סומכת על העדים אף על פי שאינו יכול לפוסלן, או שדעתו נוטה שבעל הדין רמאי ובעל ערמה והיטה דעת העדים... אסור לו לחתוך את הדין, אלא יסלק עצמו ממנו!" לא נעשה עוול במשפט, שלמים נהיה עם מצפוננו!

אחרי מות שני בני אהרן (טז, א) - שני בני אהרן סופי תיבות "יין", סופם וקיצם של שני בני אהרן מחמת היכנסם שתיי יין לאוהל מועד. כמו כן: "שני" ראשי תיבות שתיי יין נכנסו. (רבנו אפרים)

כי ביום הזה יכפר (טז, ל) - "כי ביום הזה יכפר" ראשי תיבות "בכיה", בא לרמז שהבכיה מועילה כדי שהתפילה, את ההבדל הגדול בין אמת לשקר רואים באותיות עצמן: אמת, ישנם כאלו שרואים את האמת מיד בתחילתה - א, וישנם כאלו שרואים עד שבאים באמצע - מ, וישנם עד הסוף - ת, אבל את השקר מכירים מיד, כי אותיות שקר הן אחת אחרי השניה...

ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, ח) - כאשר תאהב את חברך תמיד, סימן ש"אני ה'" שאהבת ה' פועמת בקרבך. כי האוהב האמיתי למלך אוהב גם את בנו חביבו, וכשאינו אוהבו, הרי אין אהבתו את המלך אהבה אמיתית. "ואהבת לרעך כמוך אני ה'" בגימטריה "ואהבת את ה' אלהיך". (רצ"ה מזידיטשוב). מצווה זו קשה מאוד, ולכן מסיים הפסוק "אני ה'", שאם תרצה לקיימה באמת, אני אסייע בידך. (שפת אמת)

לא תגנובו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו (יט, יא) - מי שאינו מדבר שקרים, אין גנבה בביתו. רמז לדבר, שנאמר "לא תגנובו ולא תכחשו ולא תשקרו" - כשהאדם נזהר מאמירת שקר, אין גנבים בביתו. (רבי פינחס מקוריץ). הפסוק נכתב בלשון רבים, ללמדנו שכשם שאסורה גנבת דעת של היחיד ואסור לשקר ליחיד, כך אסורה גנבת דעת של הרבים, גנבת דעת העם, במסווה של דיפלומטיה ופוליטיקה. (מטה אהרן)

היכן האחריות! שוחט תלמיד-חכם וירא-שמים בא לפני רבי ישראל מסלנט ואמר שרצונו לעזוב את משרת השחיטה. "זו אחריות כבדה, וליבי נוקפני שמא אכשל במלאכה זו", הסביר. שאל רבי ישראל: "ממה בדעתך להתפרנס אם תעזוב את השחיטה?". השיב השוחט: "בדעתי לעסוק במסחר". קרא רבי ישראל בהתרגשות: "תמהני עליך. אתה חושש ממלאכת השחיטה, שאין בה אלא לאו אחד של איסור 'נבלה', ואינך חושש מעסקי המסחר שכרוכים בהם כמה וכמה אזהרות ואיסורים - 'לא תגזול', 'לא תחמוד', 'לא תעשוק', 'לא תגנוב', 'לא תכחשו ולא תשקרו', ועוד ועוד מצוות לא-תעשה ועשה?".

השוחט בעיר סלונים, היה שוטה וקל דעת. כשעמד רבה של העיר רבי אייזל חריף, על טיבו, ציוה עליו להפסיק לשחוט בהמות והיתיר לו לשחוט עופות בלבד. תמה השוחט: "ממה נפשך, אם כשר אני, יכול אני לשחוט גם בהמות, ואם לאו גם עופות יאסר עלי לשחוט?" השיב לו רבי אייזל בחיך: "חז"ל אמרו שהחוטא משול כבהמה - ומותר האדם מן הבהמה אין, וכאשר תשחוט בהמה, הרי תעבור על לאו של 'לא תעמד על דם רעך'..."

שָׁבוּעַ

מוֹשָׁגִים בִּיהָדוּת

אֵייר

בט' באייר ה'תש"ח (1948) - העיר תל אביב הופצצה ב'מלחמת העצמאות' על ידי חיל האוויר המצרי וגרמו למותם של 41 אזרחים. במקביל להפצצת תל אביב התקיפו המצרים מהאוויר גם יישובים שבשכנותה, ובהם רמת גן, חולון, ראשון לציון ורחובות.

י' באייר הוא יום פטירת אחרון הכהנים הגדולים ב'משכן שילה' **עלי הכהן** בגיל 98, ושני בניו. ובו **נשבה ארון הברית** בידי הפלשתים. במגילת תענית ובש"ע מובא, שראוי להתענות ביום זה.

ב' באייר ד'תתס"ג (1103), **נפטר הרי"ף** - רבי יצחק אלפסי, מן הראשונים, מגדולי פוסקי ההלכה הספרדים, והוא בן 90. התפרסם בעיקר בשל חיבורו על התלמוד 'הלכות רב אלפס', חיבור הלכתי בשפה הארמית שכתב במרוקו. **ב"ב באייר** ה'תר"ע (1910), שמה של 'אחוות בית' מוחלף ל'תל אביב' העיר העברית הראשונה.

סיפור השבוע

מורא שמיים קודם לכיבוד הורים

איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו... (יט, ג) - **פירש רש"י**: "סמך שמירת שבת למורא אב, לומר אע"פ שהזהרתך על מורא אב ואם, אם יאמר לך חלל את השבת - אל תשמע לו, וכן בשאר כל המצוות". **מעשה שאירע בעיראק**, בהורים אמידים ועשירים ביותר שהיה להם בן יחיד. לימדוהו כל מיני חכמות, ורשמו אותו לאוניברסיטה במטרה שילמד כלכלה, כך שיוכל לנהל את כל עסקיהם. בגיל 17 לערך עבר אותו בן ליד בית המדרש הנקרא 'בית זליכא', וראה בחורים וזקנים יחדיו, יושבים, לומדים ומתנדנדים. נכנס פנימה ושאל לפשר המקום והלימוד. הסבירו לו על התורה ועל הקב"ה, וקירבוהו מאוד. בלא שימת לב ישב שם עד עשר בלילה בערך וחזר לביתו. למחרת לקח איתו הרבה עוגות ומיני מאכל, הביא לבית המדרש ושוב למד עד מאוחר בלילה. וכך היה כמה שבועות. בינתיים הזכירו לו הוריו שבעוד כמה ימים הוא צריך לחזור לאוניברסיטה, אבל הבן אמר להם שהוא החליט ללמוד תורה ולא כלכלה. ההורים כעסו מאוד ואמרו לו 'תלמד כלכלה ואחר כך תלמד תורה', אבל הוא התעקש וניצח. בסופו של דבר הבן הצדיק עלה לארץ, ויצא תלמיד חכם עצום בתורה הקבלה והנגלה, ושמך **רבי סלמן אליהו** זצ"ל - אביו של הראשון לציון, **רבינו מרדכי אליהו** זצ"ל.

"הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא" (יט, יז) - באחת מדרשותיו, נשא מֶרֶן רבינו מאור ישראל זצ"ל את דברותיו אודות מצוות תוכחה, ואמר את דעתו - דעת תורה, כיצד היא דרך התוכחה הנכונה: כשמוכיח, יאמר את דברי התוכחה בענווה, בהכנעה, בידידות ובאהבה, ולא כאותם האנשים שמוכיחים בצעקות ובבוזיונות, כי לא יעילו כלום בדרך זו, תוכחה צריכה להיות במתינות ובישוב הדעת, שנאמר "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא". למשל, אם נוסעת מוכנית בשבת, והוא צועק לך: שבת, שבת! מה תועיל צעקה זו?! רק שנאה ותחרות יצאו מזה. אבל אם בא לאותו אדם בינו לבין עצמו, ואומר לו: "ראה, אתה אדם טוב, אתה אוהב את התורה, אם כן מדוע אתה עושה דברים שיהיו בעוכרך, אני מדבר אליך מתוך אהבתי אותך..." בדרך זו יש סיכוי שהוא ישמע לך... אבל אם מוכיח אותו בצעקות וגערות, להיפך הוא יעשה כנגדו בדווקא! אלא אדרבה, צריך להוכיח אותו בנחת ובנועם, וכבר אמרו חז"ל (משלי כה, טו): "לשון רכה תשבר גֵרֵם" - אפילו גרמו (העצם) של אשמדאי מלך השדים נשברת בפני לשון רכה ונעיימה (ראה גיטין סח:).

יוסף חכמה

למה אסור לקלל חרש?

לא תקלל חרש (יט, יד) - לכאורה נראה כי המצוות הללו נועדו כדי לא להזיק את הזולת או לגרום לו מבוכה או חלילה אי-נחת שהרי איננו "אשם" בכך. **אם כן, נשאלת השאלה:** לשם מה ציווה הקב"ה "לא תקלל חרש" הרי אם אני מקלל אדם הפגוע באוזניו, שום נזק לא נגרם לו מהדבר? שהרי איננו שומע?! כדי לענות על השאלה נקדים סיפור המובא בגמרא: אמר רבי יוסי כל ימי הייתי מצטער על מקרא זה (דברים כח, כט): והיית ממשש בצהרים, כאשר ימשש העיוור באפלה - וכי מה אכפת לו לעיוור בין אפילה לאורה?! **עד שבא מעשה ליד:** פעם אחת, הייתי מהלך באישון לילה ואפילה, וראיתי סומא שהיה מהלך בדרך ואבוקה בידו. אמרתי לו: בני, אבוקה זו למה לך? אמר לי: כל זמן שאבוקה ביד - בני אדם רואין אותי ומצילין אותי מן הפחתין ומן הקוצין ומן הברקנין (מגילה כד:). עונה העיוור לרבי יוסי האבוקה היא אכן בשבילי כדי שהאנשים בראותם את האבוקה, יזהו שאינני רואה ויזהירו אותי שלא אמעד... **כך הם המצוות שבין אדם לחברו,** הם אינם בשביל האחר אלא בשבילנו כדי לא להשחית את המידות שלנו... נכון שהחרש איננו שומע, אך ברגע שאני מקלל אני משחית את מידותיי, ואת זה התורה רוצה למנוע ממני... **הבה נביט למעלה ונשמר לכל נשחית את מידותינו...**

"נר ה' נשמת אדם" - פטירת הצדיקים זצוק"ל בחודש אייר - "צדיקים במיתתן נקראו חיים"

הרב עזרא עשליה

י"ט אייר תש"ל (1970)
היה ראש ישיבת
'פורת יוסף' במשך 45 שנה,
ורבם של גדולי הדור
הספרדים, בהם מֶרֶן הרב
עובדיה יוסף.
מגדולי רבני עולי
ארם צובא שבסוריה.

הרב דוד (מסעוד) עובדיה

י"ח אייר תש"ע (2010)
כיהן כרב ראשי בכמה
ערים במרוקו,
ולאחר עלייתו לישראל
רב שכונת
'בית וגן' בירושלים.
חבר לשכת הרבנות
ירושלים/

הרב רפאל אליהו עבו

ט"ז אייר תשמ"ג (1983)
כיהן כאב בית דין בחיפה
ובתל אביב וכדיין
בבית הדין הרבני הגדול
בירושלים. ייסד את ישיבת
'אור החיים' בטבריה,
ואף הקים בה
תנועת נוער דתית.

הרב יעקב יוסף

ב' אייר תשע"ג (2013)
היה ראש ישיבת
'חזון יעקב',
ורב השכונות גבעת משה
ותל ארזה בירושלים.
פוסק הלכות, ומחבר
סדרת הספרים בהלכה
"בעתה אחישנה".

אימרת השבוע

רבי נחוניא בן הקנה אומר: כל המקבל עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ;
וכל הפורק ממנו על תורה, נותנין עליו על מלכות ועל דרך ארץ. (אבות ג')

עֲשֵׂה לָךְ רַב

מדור ההלכה על פי הראשון לציון הגאון מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

הלכות תלמוד תורה

- א.** מצות עשה על כל איש מישראל **ללמוד תורה הלכה למעשה** כפי כוחו, ועל-ידי זה יוכל גם כן לקיים המצוות כהלכתן, ולשמור עצמו מכל איסורי תורה, וכמו שנאמר בתורה (דברים ה א): **וּלְמַדְתֶּם אֹתָם, וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם**. וכמו שאמרו רבותינו (קידושין מ). גדול תלמוד שמביא לידי מעשה. לפיכך כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה, שנאמר (יהושע א ח) **לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָיִיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלֵלָה**. ועד אימתי חייב אדם ללמוד תורה, עד יום מותו, שנאמר (דברים ד ט) **רַק הִשְׁמַר לָךְ וְשָׁמַר נִפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ**. וכל זמן שלא יעסוק בתורה הוא שוכח. ואין דברי תורה מתקיימים במי שמרפה עצמו עליהן, ולא תימצא תורה אצל אלה שלומדים מתוך עידון ואכילה ושתיה, אלא במי שממית עצמו על התורה. כך אמרו חכמים דרך רמז (ברכות סג:), **זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי יָמוּת בְּאֶהָל, שֶׁאֵין הַתּוֹרָה מִתְקַיֶּימֶת אֲלָא בְּמִי שֶׁמִּמִּית עֲצָמוֹ בְּאֶהָל הַחֲכָמִים**. וכן אמר שלמה בחכמתו, **הַתְּרַפִּיּוֹת בְּיוֹם צָרָה צָר כְּחֻכָּה**. ועוד אמר (קהלת ב ט), **אֶף חֲכָמִית עֲמֻדָה לִי, תוֹרָה שֶׁלֹּמְדֶתִי בְּאֶף הִיא שְׁעֻמָּה לִי**.
- ב.** מי שהיה משתתף באופן קבוע מידי יום ביומו בשיעור תלמוד במסגרת לימוד "הדף היומי", וברצונו להשתתף בשיעור הלכות, בשולחן ערוך ואחרונים, הנמסר מפי תלמיד חכם מורה הוראה, במקום השיעור של "הדף היומי", רשאי להפסיק מלימוד הדף היומי אף בלי התרת נדרים, וילמד בקביעות הלכה למעשה. ואדרבה יש להעדיף לימוד ההלכה על לימוד הדף היומי, שהיא בבחינת מעלין בקודש, כדי שיבין וישכיל לדעת דיני האסור והמותר להלכה ולמעשה.
- ג.** עיקר מצות לימוד התורה אינו בגירסא בלא הבנה כלל, אלא מצות תלמוד תורה הוא בלימוד עם הבנת הענין, ולא די בהבנת פירוש התיבות, וכל שכן בגירסא בעלמא. ומכאן תשובה לאלו שיש להם "סגולה" לגמור כל הש"ס בתוך תקופה קצרה, בלי הבנה לעומק הדברים, וברור שהוא איבוד זמן וביטול תורה.
- ד.** גם מי שאי אפשר לו ללמוד מרוב טרדתו בפרנסה, צריך להשתדל למצוא זמן פנוי לעסוק בהלכות ודיני התורה, ובפרט בשבתות וחגים, כדי לקיים ושננתם לבניך. וכן ישתדל לשנות לפחות שתי הלכות בכל יום, כדי שיהיה בכלל מה שאמרו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא. וכן שיתרום בעין יפה למוסדות תורה והשיבות, או יחזיק בתלמיד חכם השקוד על לימודו, ויהא נחשב לו כאילו עסק בעצמו בתורה. ואף על פי כן לא יתבטל לגמרי מלימוד תורה, אלא יקבע זמן ללמוד הלכה, לדעת מה יעשה ישראל, ולשמור השבת כהלכתה, שאם לא ילמוד, היאך יקיים.
- ה.** מי שהגיע לכלל לימוד תורת הנסתר, צריך שידע באופן הברור שהמלמד הוא תלמיד חכם מקובל הבקי בהקדמות אמיתיות של תורת הנסתר, וירא שמים מרבים, ובלעדי זאת יצא שכרו בהפסדו, כי בנקל עלול לקצץ בנטיעות ח"ו. ולפיכך מה שנתפרסם שהוקם בארץ מכון להפצת תורת הקבלה, ובראשו עומדים אנשים שאינם מוחזקים ליראי ה' וגדולי תורה, וקוראים לעצמם "קבליסטים", שומר נפשו ירחק מהם, בפרט אם הם אינם מוחזקים כיראי ה' וחרדים לדבר ה'.
- ו.** **הנשים פטורות ממצות תלמוד תורה**, שנאמר ולמדתם אותם את "בניכם", ולא את בנותיכם (קידושין כט:), ואף על פי כן חייבות ללמוד הדינים השייכים להן, שאם לא תדענה הלכות נדה וטבילה, והלכות שבת, והלכות ברכות, והלכות איסור והיתר, מליחה, ובשר וחלב, וכיו"ב, איך יוכלו לקיימן ולהשמר בהן. ומטעם זה הנשים מברכות בכל יום ברכות התורה, ואומרות אשר קדשנו במצותיו "וצונו" על דברי תורה. אשה שמגדלת בניה לתורה ומחנכת אותם ללמוד תורה, ומעודדת את בעלה ללמוד תורה, שכרה הרבה מאד, שהיא חולקת שכר עמהם, וכמו שאמרו (בסוטה כא). דפלגן בהדייהו. וכן אמרו (בברכות יז). גדולה הבטחה שהבטיח הקב"ה לנשים יותר מן האנשים. שנאמר (ישעיה לב) **"נָשִׁים שֹׁאֲנָנוּת קִמְנָה שְׁמַעְנָה קוֹלִי בְּנוֹת בִּטְחוֹת הָאֵזֶנָה אֲמַרְתִּי"**.

הזמנים לפי לוח "אור החיים" המבוסס על פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ניו יורק
7:09	7:08	7:11	7:08	7:42
8:01	7:59	8:02	8:00	8:48
8:55	8:52	8:55	8:52	9:14

עלון השבוע מוקדש לעילוי נשמת
מרת שרה יצחקי ע"ה בת חנה וציון דניאל ז"ל
 נפטרה יד' אייר תשע"ח - תנצב"ה
 ולהצלחת משפחת יצחקי הי"ו
 ברוחניות ובגשמיות - אמן

פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ
אַחֲרֵי מוֹת - קְדוּשִׁים
 (אבות - פרק ג')

הַפֶּטְרָה

"וַיְהִי דָבָר"
יְחֻזְקָאֵל ב'

תלמוד תורה לבנים

שיעורי תורה ויהדות לכנות
 כולל ובית מדרש
 כנסים תורניים
 קידוב רחוקים
 מכון הוצאת ספרים וחקר כתבי יד
 דאגה לרווחת החיילים בצה"ל
 עזרה לנזקקים
 הדרכה רוחנית לעולים חדשים
 מוקד עולמי לאמירת תהילים
 שבועון תורני

לקבלת העלון בדואר - במייל או לתגובות: refael260@gmail.com

הנצחה לזכר יקירכם ותרומות - נא לשלוח לתלמוד תורה ומפעלי חסד "תפארת רפאל"
 המשרד: רח' קפלנסקי 1, קרית שלום, ת.ד. 12015 תל אביב, טל. 1-800-260-260